

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 26Csp/157/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119295742
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethöová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:6119295742.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Naďou Pethöovou v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika, s.r.o., IČ: 24785199, Československé armády 954/7, Hradec Králové, Česká republika, zastúpený: ŠMÍDA advokátní kancelář, s.r.o., IČO: 47255773, ul. Svornosti 43, Bratislava, proti žalovanému: O. N., S. XX.XX.XXXX, M. A.Á. XXXX/XX, Š., o zaplatenie 14047,75 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu 14 047,75 €, úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 13 077,66 € od 13.8.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní.

II. Súd žalobcovi priznáva 100% náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou súdu dňa 29.05.2019 žalobca žiadal súd, aby žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 14047,75 eur s príslušenstvom v podobe úroku z omeškania, z dôvodu porušenia platobných povinností zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán sporu, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ďalšími listinnými dôkaznými prostriedkami a dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:

4. Zo žaloby a písomných vyjadrení vyplynulo, že žalovaný a právny predchodca Žalobcu, spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31318916, so sídlom Štúrova 5, Bratislava, 813 54 (ďalej len „OTP“ alebo „pôvodný veriteľ“ alebo „Banka“) uzatvorili dňa XX.X.XXXX zmluvu o Zmluva o poistenom OTP refinanc

expresie č. XXX/XXXX/XXSU (ďalej len „Zmluva“). Na základe tejto Zmluvy poskytla OTP Žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 14 800,00 EUR. Peňažné prostriedky boli žalovanému poskytnuté na bežný úverový účet, ktorý mal žalovaný vedený v Banke. Úver bol na refinacovanie úverov. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal tento úver splácať v mesačných splátkach v celkovom počte 115 splátok, pričom splátka bola splatná vždy k 28. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná prvý kalendárny mesiac, nasledujúci po mesiaci v ktorom bola uzatvorená Zmluva, tj. 28.3.2015, a posledná splátka bola splatná 116 mesiacov po uzatvorení Zmluvy tj. 28.9.2024. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť zmluvný úrok, ktorý bol dohodnutý v Zmluve samotnej, a to vo výške, ktorá je uvedená v orámovanej časti Zmluvy tj. 11,02% p.a. a zároveň jednorazový poplatok za spracovanie úveru vo výške 0,00 EUR, poplatok za poistenie vo výške 13,39 Eur mesačne a poplatok za vedenie účtu vo výške 0,00 Eur. Ďalšie poplatky, ktoré bol žalovaný pre konkrétne prípady povinný uhradiť vyplývajú zo Zmluvy. Celková čiastka, ktorú sa

žalovaný zaviazal uhradiť činila 25 720,84 EUR. Žalovaný pôvodnému veriteľovi však nehradil splátky riadne a včas, preto právny predchodca súčasného veriteľa uplatnil svoje právo vyplývajúce zo Zmluvy a dňa 1.6.2017 zaslal žalovanému výzvu k splneniu dlhu, v ktorej súčasne upozornil žalovaného ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Ako vyplýva z platobnej histórie, žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 28.11.2015 a ku dňu zosplatnenia bol tak viacej ako 3 mesiace v omeškaní. Vzhľadom k tomu, že aj napriek tejto výzve žalovaný úver neuhradil, právny predchodca súčasného veriteľa vyhlásil listom zo dňa 11.7.2017, ktorý bol žalovanému doručený dňa 2.8.2017, úver za predčasne splatný. Mimoriadna splatnosť úveru nastala 10. kalendárny deň odo dňa doručenia zosplatnenia, tj. 12.08.2017. Žalovaný uhradil v danom prípade pôvodnému veriteľovi celkovo 5 126,31 EUR. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z priloženej platobnej histórie. K platobnej histórii žalobca uvádza, že celková výška každej jednotlivej splátky je uvedená u dátumu úhrady zvýrazneným písmom s poznámkou „Splátka úveru“. V platobnej histórii je uvedené koľko z danej splátky bolo započítané na istinu (viď pravý stĺpec platobnej histórie) a koľko na úroky. Orámovaná časť platobnej histórie v hlavičke každého listu sa vzťahuje len na istinu úveru a teda v celkovej dlžnej čiastke nie sú zohľadnené dlžné úroky a poplatky. Pôvodný veriteľ, spoločnosť OTP, poskytla Žalovanému úver na obdobie 115 mesiacov, pričom prvá splátka bola splatná prvý kalendárny mesiac, nasledujúci po mesiaci v ktorom bola uzatvorená Zmluva, tj. XX.X.XXXX, a posledná splátka bola splatná 116 mesiacov po uzatvorení zmluvy tj. 28.9.2024. Vyhlásením úveru za predčasne splatný tak splatnosť úveru nastala dňa 12.08.2017. Žalovaný bol ku dňu zosplatnenia úveru tj. ku dňu 12.08.2017 povinný uhradiť právnenému predchodcovi súčasného veriteľa celkovo 14 047,75 Eur. Uvedená suma pozostávala z istiny úveru vo výške 13 077,66 Eur, riadneho úroku, napočítaného ku dňu zosplatnenia vo výške 865,55 Eur, úrokov z omeškania, napočítaných ku dňu zosplatnenia vo výške 3,46 Eur a poplatkov, splatných ku dňu zosplatnenia vo výške 101,08 Eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.12.2018, došlo s účinnosťou ku dňu 5.12.2018 k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere z právneho predchodcu súčasného veriteľa, spoločnosti OTP, na Žalobcu. Žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 6.12.2018. Hodnota postúpenej pohľadávky činila ku dňu postúpenia pohľadávky celkovo 16 685,36 EUR. Právny predchodca žalobcu napočítal ku dňu postúpeniu zmluvný úrok na 3 312,99 Eur, zákonný úrok z omeškania 179,19 Eur a poplatky na 115,52 Eur. Žalobca sa v prospech žalovaného ako spotrebiteľa rozhodol uplatňovať zmluvný úrok a poplatky len vo výške, ktorá vyplýva zo samotného zosplatnenia úveru, tj. zmluvný úrok len vo výške 865,55 Eur a poplatky vo výške 101,08 Eur, pričom zákonný úrok z omeškania žalobca požaduje v kapitalizovanej výške, ktorá vyplýva zo zosplatnenia a ktorý bol napočítaný od prvého dňa omeškania do zosplatnenia vo výške 3,46 Eur a ďalej požaduje zákonný úrok z omeškania vo výške 5% p.a. odo dňa nasledujúceho po dňu zosplatnenia do zaplatenia. Žalovaný súčasnému veriteľovi doposiaľ neuhradil svoj záväzok ani len z časti. Posledná výzva žalobcu na zaplatenie pred podaním žaloby odoslaná Žalovanému je zo dňa 02.05.2019. Po dôkladnom posúdení nároku vyplývajúcom z titulu Zmluvy sa žalobca rozhodol uplatniť si svoj nárok iba v časti istiny, zmluvného úroku splatného ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, poplatkov splatných ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, úroku z omeškania vo výške vyplývajúcej zo zosplatnenia úveru v kapitalizovanej výške a úrok z omeškania, od prvého dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia z dlžnej istiny vo výške 13 077,66 Eur, v zákonnej sadzbe platnej v prospech spotrebiteľa ku dňu podania žaloby, tj. v sadzbe 5 % p.a. do zaplatenia. Žalobca tak uplatnil dlžnú istinu vo výške 13 077,66 EUR, zmluvný úrok splatný ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru vo výške 865,55 EUR, poplatky splatné ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru 101,08 EUR, úroky z omeškania od prvého dňa omeškania do zosplatnenia v kapitalizovanej výške 3,46 EUR, úrok z omeškania vo výške 5% z istiny 13 077,66 EUR od prvého dňa nasledujúceho po dňu zosplatnenia úveru, tj. od 13.08.2017 do zaplatenia. Na margo odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že podľa dostupných informácií z podkladov poskytnutých postupcom, OTP Banka Slovensko a.s. vykonala naskledovné úkony: 1) vyzvala písomnosťou "Posledná výzva pred zosplatnením" zo dňa 1.6.2017 a doručenu dňa 5.6.2017 (doručenka) svojho klienta v omeškaní k splneniu si povinnosti; 2) oznámila písomnosťou "Vyhlásenie úveru za predčasne splatný" zo dňa 11.7.2017 neprevzatého v odbernej lehote a vrátený odosielateľovi dňa 2.8.2017, čiže úver zosplatnil ešte pôvodný veriteľ a nie Žalobca; 3) na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.12.2018 bola predmetná pohľadávka postúpená na nového veriteľa v zmysle platných právnych predpisov; 4) následne, bolo Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2018 zaslané na známu adresu klienta, ktoré bolo podľa doručenky prevzaté dňa 30.12.2018. Zmluva bola výsledkom dohody medzi právnym predchodcom a žalovaným, ako spotrebiteľom a zároveň ako klientom a právnym predchodcom žalovaného. Spotrebiteľ mal pred uzatvorením zmluvy o úvere vždy dostatok času k tomu, aby sa zoznámil s obsahom zmluvy o úvere ako takým a zväžil výhodnosť takejto zmluvy. Zároveň spotrebiteľ nebol nijako nútený k jej podpísaniu. Zároveň sa spotrebiteľ má vždy

možnosť zoznámiť aj s VOP, pretože sú súčasťou zmluvy o úvere. Na základe toho ich nebolo možné ich prehliadnúť a nezoznámiť sa s nimi pri podpise zmluvy. Žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci s oprávnenne predpokladaným prírastkom od povinného, t.j. v tomto prípade peňažného plnenia. Okrem iného, právny poriadok predpokladá aj dobromyseľnosť pri snahe získať, resp. zväčšiť, svoj majetok, avšak v tomto prípade je reálna situácia taká, kde Žalovaný nevrátil ani len istinu, t.j. požičanú vec, nieto ešte príslušenstvo, pričom vrátiť (akúkoľvek) vec vlastníkovi je základným princípom na úrovni elementárnej spravodlivosti. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. US 11/2016 v ods. 34 : “Žijeme v dobe úverovej, a to v dobrom aj v zlom. Ekonomika potrebuje spotrebu vrátane tej, ktorá je krytá spotrebiteľskými úvermi. (...) V rozmanitosti spoločnosti sa spotrebné úvery používajú tak k uspokojovaniu konzumných vrtochov, ako aj k prekvenutiu nezavinených existenčných problémov. Netreba však zabúdať, že východiskovým bodom by predsa len mala byť myšlienka, že dlhy sa platiť majú a patrí sa ich platiť. Pri argumentácii týkajúcej sa ochrany spotrebiteľov je potrebné rozlišovať argumenty „na vstupe“ týkajúce sa vzniku zmluvného vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom a argumenty „na výstupe“, ktoré sa týkajú procesného presadzovania nesplnených povinností spotrebiteľa.”

5. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol (pojednávania sa nezúčastnil), že napadnutý Platobný rozkaz vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci pretože: a) súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci b) súd nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je, c) súd neurčil, či je zmluva platná alebo nie, d) súd nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, e) súd nezistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, f) súd neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky, g) súd nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Jej ako účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, keď na prejednávajúcu vec neaplikoval ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a nezistil, že ide o spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky a vydal Platobný rozkaz v rozpore § 172 ods.9 Občianskeho súdneho poriadku. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, navrhovateľ použil nekalé obchodné praktiky: neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol právnym predchodcom navrhovateľa. Súd je povinný vysporiadať sa s tým, že vydal Platobný rozkaz v rozpore so zákonom a úniijným právom, čo zapríčinil navrhovateľ, keď žiadal vymáhať plnenie bez právneho dôvodu a tiež s tým, že súd nepreskúmal ex offo neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy ktorá bola podkladom pre vydanie Platobného rozkazu a následne podkladom pre exekučný titul, ktoré nemožno považovať za zákonné a priečia sa dobrým mravom. Zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok a tým sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov, zmluva neobsahuje dobu trvania o spotrebiteľskom úvere, termín konečnej splatnosti, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, neprimeraná odplata, ktorá prevyšuje prípustnú odplatu paragraf 1 a) Nariadenia vlády SR č.87/1995 Zb., rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.08.2011 č.k. 10CoE/313/2010, kde súd rozhodol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať sumu, počet a termíny splátok pri každej zložke úveru, ktorú spotrebiteľ je povinný zaplatiť (istina, úrok a iné poplatky). Neplatný úkon nemôže vyvolať účinky platné. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Takéto konanie navrhovateľa je v absolútnom rozpore s platnou právnou úpravou. Pretože z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ ako inkasná spoločnosť nemá na zosplatnenie úveru bankovú licenciu, pričom konanie inkasných spoločností označili viaceré súdy za protiprávne. Podľa názoru súdov, napríklad Krajského súdu v Bratislave v rozsudku so sp. zn. 6Co/58/2016 a Krajského súdu v Prešove v rozsudkoch so sp. zn. 4Co/145/2014 a 19Co/177/2014, patrí zosplatnenie úveru pod správu úveru, na ktorú však má právo len banka (subjekt s bankovou licenciou). Inkasná spoločnosť, ktorá žiadnu bankovú licenciu nemá, nemá právo úver spravovať a teda ani vyhlásiť jeho mimoriadnu splatnosť. Súd bol povinný ex offo určiť platnosť zmluvy alebo neplatnosť zmluvy, žalobca KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o. Hradec Králové má nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, žalovaný nikdy so žalobcom neuzatvoril žiadny právny vzťah a nikdy si od žalobcu nepožičala žiadne finančné prostriedky. Vzniesol z opatrnosti námietku premlčania na celú pohľadávku. Právny predchodca žalobcu spoločnosť Provident Financial s.r.o. Bratislava už neposkytuje pôžičky spotrebiteľom po zmenách v zákone, je v likvidácii, používal nekalé podmienky voči slabšej strane, za každé omeškanie splátky čo i len pár dní už žiadal právny predchodca žalobcu sankčné pokuty a tie sú neprijateľné a v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom, klamali spotrebiteľov na uvedených sankčných pokutách a spotrebiteľa. veľaokrát museli pôžičky viacrásobne preplatiť.

6. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 52a ods. 2 OZ ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

11. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

13. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

14. Podľa § 53c OZ ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

15. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 9 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Z vykonaného dokazovania mal súd vychádzajúc z tvrdení a listinných dôkazov predložených žalobcom za jednoznačne preukázané, že žalovaný a právny predchodca Žalobcu, spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s., IČO: 31318916, so sídlom Štúrova 5, Bratislava, 813 54 (ďalej len „OTP“ alebo „pôvodný veriteľ“ alebo „Banka“) uzatvorili dňa XX.X.XXXX zmluvu o Zmluva o poistenom OTP refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXSU (ďalej len „Zmluva“). Na základe tejto Zmluvy poskytla OTP Žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 14 800,00 EUR. Peňažné prostriedky boli žalovanému poskytnuté na bežný úverový účet, ktorý mal žalovaný vedený v Banke. Úver bol na refinacovanie úverov. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal tento úver splácať v mesačných splátkach v celkovom počte 115 splátok, pričom splátka bola splatná vždy k 28. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná prvý kalendárny mesiac, nasledujúci po mesiaci v ktorom bola uzatvorená Zmluva, tj. XX.X.XXXX, a posledná splátka bola splatná 116 mesiacov po uzatvorení Zmluvy tj. XX.X.XXXX. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť zmluvný úrok, ktorý bol dohodnutý v Zmluve samotnej, a to vo výške, ktorá je uvedená v orámovanej časti Zmluvy tj. 11,02% p.a. a zároveň jednorazový poplatok za spracovanie úveru vo výške 0,00 EUR, poplatok za poistenie vo výške 13,39 Eur mesačne a poplatok za vedenie účtu vo výške 0,00 Eur. Ďalšie poplatky, ktoré bol žalovaný pre konkrétne prípady povinný uhradiť vyplývajú zo Zmluvy. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť činila 25 720,84 EUR. Žalovaný pôvodnému veriteľovi však nehradil splátky riadne a včas, preto právny predchodca súčasného veriteľa uplatnil svoje právo vyplývajúce zo Zmluvy a dňa 1.6.2017 zaslal žalovanému výzvu k splneniu dlhu, v ktorej súčasne upozornil žalovaného ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Ako vyplýva z platobnej histórie, žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 28.11.2015 a ku dňu zosplatnenia bol tak viacej ako 3 mesiace v omeškaní. Vzhľadom k tomu, že aj napriek tejto výzve žalovaný úver neuhradil, právny predchodca súčasného veriteľa vyhlásil listom zo dňa 11.7.2017, ktorý bol žalovanému doručený dňa 2.8.2017, úver za predčasne splatný. Mimoriadna splatnosť úveru nastala 10. kalendárny deň odo dňa doručenia zosplatnenia, tj. 12.08.2017. Žalovaný uhradil v danom prípade pôvodnému veriteľovi celkovo 5 126,31 EUR. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z priloženej platobnej histórie. Orámovaná časť platobnej histórie v hlavičke každého listu sa vzťahuje len na istinu úveru a teda v celkovej dlžnej čiastke nie sú zohľadnené dlžné úroky a poplatky. Pôvodný veriteľ, spoločnosť OTP, poskytla Žalovanému úver na obdobie 115 mesiacov, pričom prvá splátka bola splatná prvý kalendárny mesiac, nasledujúci po mesiaci v ktorom bola uzatvorená Zmluva, tj. XX.X.XXXX, a posledná splátka bola splatná 116 mesiacov po uzatvorení zmluvy tj. XX.X.XXXX. Vyhlásením úveru za predčasne splatný tak splatnosť úveru nastala dňa 12.08.2017. Žalovaný bol teda ku dňu zosplatnenia úveru tj. ku dňu 12.08.2017 povinný uhradiť právnenmu predchodcovi súčasného veriteľa celkovo 14 047,75 Eur. Uvedená suma pozostávala z istiny úveru vo výške 13 077,66 Eur, riadneho úroku, napočítaného ku dňu zosplatnenia vo výške 865,55 Eur, úrokov z omeškania, napočítaných ku dňu zosplatnenia vo výške 3,46 Eur a poplatkov, splatných ku dňu zosplatnenia vo výške 101,08 Eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.12.2018, došlo s účinnosťou ku dňu 5.12.2018 k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere z právneho predchodcu súčasného veriteľa, spoločnosti OTP, na Žalobcu. Žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 6.12.2018. Hodnota postúpenej pohľadávky činila ku dňu postúpenia pohľadávky celkovo 16 685,36 EUR. Právny predchodca žalobcu napočítal ku dňu postúpeniu zmluvný úrok na 3 312,99 Eur, zákonný úrok z omeškania 179,19 Eur a poplatky na 115,52 Eur. Žalobca sa v prospech žalovaného ako spotrebiteľa rozhodol uplatňovať zmluvný úrok a poplatky len vo výške, ktorá vyplýva zo samotného zosplatnenia úveru, tj. zmluvný úrok len vo výške 865,55 Eur a poplatky vo výške 101,08 Eur, pričom zákonný úrok z omeškania žalobca požaduje v kapitalizovanej výške, ktorá vyplýva zo zosplatnenia a ktorý bol napočítaný od prvého dňa omeškania do zosplatnenia vo výške 3,46 Eur a ďalej požaduje zákonný úrok z omeškania vo výške 5% p.a. odo dňa nasledujúceho po dňu zosplatnenia do zaplatenia. Žalovaný súčasnému veriteľovi doposiaľ neuhradil svoj záväzok ani len z časti. Posledná výzva žalobcu na zaplatenie pred podaním žaloby odoslaná Žalovanému je zo dňa 02.05.2019. Po dôkladnom posúdení nároku vyplývajúcom z titulu Zmluvy sa žalobca rozhodol uplatniť si svoj nárok iba v časti istiny, zmluvného úroku splatného ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, poplatkov splatných ku dňu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, úroku z omeškania vo výške vyplývajúcej zo zosplatnenia úveru v kapitalizovanej výške a úroku z omeškania, od prvého dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia z dlžnej istiny vo výške 13 077,66 Eur, v zákonnej sadzbe platnej v prospech spotrebiteľa ku dňu podania žaloby, tj. v sadzbe 5 % p.a. do zaplatenia. Žalobca tak uplatnil dlžnú istinu vo výške 13 077,66 EUR, zmluvný úrok splatný ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru vo výške 865,55 EUR, poplatky splatné ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru 101,08 EUR, úroky z omeškania od prvého dňa omeškania do zosplatnenia v kapitalizovanej výške 3,46 EUR,

úrok z omeškania vo výške 5% z istiny 13 077,66 EUR od prvého dňa nasledujúceho po dňu zosplatnenia úveru, tj. od 13.08.2017 do zaplatenia.

20. Je nepochybné, že predmetný záväzkový vzťah je vzhľadom na povahu zmluvných strán vzťahom spotrebiteľským, na úpravu ktorých práv a povinností je nutné aplikovať ust. § 52 a nasl. OZ v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu, t.j. k 28.01.2015. Súd konštatuje, že žalovaným v konaní prezentovaná procesná obrana nie je relevantnou, nakoľko súd po oboznámení sa nielen so zmluvou, ale aj s ostatnými súvisiacimi listinnými dôkaznými prostriedkami dospel k záveru, že zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom zároveň ako zmluva o podliehajúca režimu zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje všetky podstatné náležitosti. Právny predchodca žalobcu OTP Banka Slovensko a.s. vykonala nasledovné úkony: 1) vyzvala písomnosťou "Posledná výzva pred zosplatnením" zo dňa 1.6.2017 a doručenu dňa 5.6.2017 (doručenka) svojho klienta v omeškaní k splneniu si povinnosti; 2) oznámila písomnosťou "Vyhlásenie úveru za predčasne splatný" zo dňa 11.7.2017 neprevzatého v odbernej lehote a vrátený odosielateľovi dňa 2.8.2017, čiže úver zosplatnil ešte pôvodný veriteľ a nie Žalobca; 3) na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.12.2018 bola predmetná pohľadávka postúpená na nového veriteľa v zmysle platných právnych predpisov; 4) následne, bolo Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2018 zaslané na známu adresu klienta, ktoré bolo podľa doručky prevzaté dňa 30.12.2018. Oznámenie o postúpení pohľadávky (denuntiatio) upravuje ustanovenie § 526 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že je jednostranným právnym úkonom adresovaným dlžníkovi, pre ktorý síce nie sú predpísané žiadne osobitné náležitosti, ale ktorý však musí vyhovovať všeobecným požiadavkám kladeným na platný právny úkon. Oznámenie o postúpení pohľadávky je možné urobiť aj celkom bezformálne, pretože na rozdiel od zmluvy o postúpení pohľadávky Občiansky zákonník preň nepredpisuje žiadne formálne náležitosti (bližšie viď: Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011. - str. 526). Žalovaná však svoje pochybnosti uvedené vo vyjadrení nepodložila žiadnym dôkazom, preto s poukazom na § 205 CSP k uzneseniu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/240/2010 zo dňa 27.10.2010, podľa ktorého "Dokladom o doručení písomnosti súdu je tzv. doručka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 134 O.s.p. Súd vychádza z údajov na doručke, ktoré zachytávajú postup pri doručení a kým nie je preukázaný opak, súd považuje údaje na doručke za pravdivé. Ustanovenie § 45 ods. 2 O.s.p. upravuje vyvrátenú právnú domnienku o pravdivosti doručky.", žalobca svoju aktívnu vecnú legitimitáciu dostatočne preukázal. Zmluva bola výsledkom dohody medzi právnym predchodcom a žalovaným, ako spotrebiteľom a zároveň ako klientom a právnym predchodcom žalovaného. Je bežnou praxou, že zmluvy sú uzatvárané na pobočkách bánk po dohode s klientom a po zakomponovaní jeho návrhu a vybraní produktu ktorý banková inštitúcia ponúka. Táto prax vyžadovala mať aj predpripravené zmluvy o úvere tak, aby bolo možné ich v krátkom čase doplniť a predložiť klientovi k podpisu. Je bežnou praxou bánk ako aj nebankových spoločností, že zmluvy o úvere sú čiastočne predpripravenými zmluvami. Spotrebiteľ mal sa pred uzatvorením zmluvy o úvere oboznámiť sa s obsahom zmluvy o úvere ako takým a zväžiť výhodnosť takejto zmluvy. Zároveň spotrebiteľ nebol nijako nútený k jej podpísaniu (čo ani netvrdil). Chceným následkom digitalizácie spoločnosti odpadá nutnosť písať každý nový dokument od začiatku (ab initio) a v celosti rukou, resp. písacím strojom, pričom počítačové programy v dnešnej dobe evidujú množstvo informácií, ktorých výstupy sú v digitalizovanej forme (prípadne aj následne vytlačené), čiže len z toho dôvodu nie je možné považovať takýto dokument za nepravdivý. Zároveň sa spotrebiteľ má vždy možnosť zoznámiť aj s VOP, pretože sú súčasťou zmluvy o úvere. Na základe toho ich nebolo možné ich prehliadnuť a nezoznámiť sa s nimi pri podpise zmluvy. Žalovaný nárok je založený na oprávnenom nároku veriteľa dožadovať sa vrátenia poskytnutej veci s oprávnenou predpokladaným prírastkom od povinného, t.j. v tomto prípade peňažného plnenia. Okrem iného, právny poriadok predpokladá aj dobromyseľnosť pri snahe získať, resp. zväčšiť, svoj majetok, avšak v tomto prípade je reálna situácia taká, kde Žalovaný nevrátil ani len istinu, t.j. požičanú vec, nieto ešte príslušenstvo, pričom vrátiť (akúkoľvek) vec vlastníčkovi je základným princípom na úrovni elementárnej spravodlivosti. Vzhľadom na uvedené súd žalobe v plnom rozsahu vyhovel, t.j. nielen v časti istiny, ale aj v časti úroku z omeškania tak, ako je opísané vyššie.

21. V neposlednom rade súd dáva do pozornosti aj stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana Lalička v Náleze zo dňa 24. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko), v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo

nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevychovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilantiibus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevymoženia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu SR, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky sudy Slovenskej republiky (čo už je reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“

22. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

23. V závere dáva súd stranám do pozornosti, že do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv slobôd nepatrí dožadovať sa nimi navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby sudy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

24. Vzhľadom na plný procesný úspech žalobcu súd rozhodol o náhrade trov konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie žalovaný, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.